

Publicerad 2007-04-18 21:29 av Rasmus Tegebjer

När bubblan sprack.

Det var då,
Det hände,
Vadå?

Jag pratar aldrig om det,
Sorgen jag känt,
Skadan jag haft,
Vad menar du?

Jag har haft,
En kärlek,
Som aldrig är nämnd,
Vem?

Det var då,
Det var flera år sedan,
Det kommer aldrig finnas igen.

Hon hette,
Rebecca.

Dock hon,
Som andra,
Smeknamnen var kär.

Tova eller trolltyget,
Så hette hon där,
Skolan vi gick.

Kärleken jag fick,
En kärlek att aldrig glömma,
Då ett sviket hjärta kom till mig.

Ungefär 2,
Eller var det 2,5år?

Hon sa det,
Det man inte vill höra,
\"Jag tyckte synd om dig\".

När jag hörde det,
Det sprack världen omkring mig,
Det blev som ett levande inferno.

Tillslut,
När timmarna gått,
Jag samlad därifrån gick.

Vi umgicks,
Umgicks som vänner,
Inget mer bara vänner.

Det var som en förbjuden värld,
Världen där vi hade det bra,
Iallafall jag.

En månad av smärta,
Det var allt som fanns,
Det var allt som tärde på mig.

Tar mig i kragen,
Går härifrån,
Lämnar inga öppna sår.

Har ej kunnat,
Har ej velat,
Vända mig om igen.

Ingen tanke,
Förrän idag,
I ilska allt kom fram.

Det livet som förstörde mig,
Det livet som gjorde,
Gjorde mig till den jag är.

Som gjorde mig till en,
En,
Vad det nu är jag är.

Ett förhållande?

Vad är det?

Jo visst ja.

Det börjar klarna,

Ett förhållande,

Det är.

Något som inte,

Inte en sekund,

Går att lita sig på.

När som helst,

Kan det komma,

\\"Jag tyckte synd om dig\\".

Det är då,

Allt spricker igen.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Rasmus Tegebjer med Poeter.se id #577 innehar upphovsrätten